

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Marcely Rouskové a JUDr. Hany Pipkové ve věci žalobkyně: **H. T. M. N.**, st. přísl. Vietnamská socialistická republika, zast. Mgr. Petrem Václavkem, advokátem, se sídlem Praha 1, Opletalova 25, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, pošt. schr. 21/OAM, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu

t a k t o :

- I. Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky je povinno vydat rozhodnutí ve věci řízení o žádosti žalobkyně o povolení k trvalému pobytu ze dne 19.5.2010 a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 14.342,- Kč a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobkyně Mgr. Petra Václavka, advokáta.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se podanou žalobou domáhala ochrany proti nečinnosti žalovaného správního orgánu.

V podané žalobě žalobkyně uvedla, že dne 20.5.2010 podala žádost o povolení k trvalému pobytu u Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky. O její žádosti nebylo rozhodnuto.

Ve snaze přimět správní orgán k vydání rozhodnutí podala dne 30.8.2012 návrh na provedení opatření proti nečinnosti. O podaném návrhu bylo dne 15.2.2013 rozhodnuto Komisí pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců usnesením pod č.j. MV-98339-5/SO-2012 tak, že mu nebylo vyhověno. Dne 22.4.2013 podala žalobkyně žádost o pokračování v řízení, které nebylo žalovaným vyhověno. Žalobkyně k dokreslení celé situace upozornila na skutečnost, že předmětné řízení bylo rozhodnutím žalovaného ze dne 18.11.2010 č.j. OAM-5060-24/TP-2010 přerušeno kvůli řízení o údajné předběžné otázce k věci samé. K přerušení řízení došlo s odkazem na skutečnost, že dne 11.11.2010 podalo Ministerstvo vnitra trestní oznámení na pana S. M. pro podezření ze spáchání trestného činu podle ust. § 341 zákona č. 40/2009 Sb. Žalobkyně upozornila na skutečnost, že již v době přerušení řízení byla dávno překročena lhůta stanovená zákonem pro rozhodnutí ve věci a to dokonce trojnásobně. Žalobkyně je pak přesvědčena o tom, že rozhodnutí o její žádosti nezávisí na výsledku řízení, k němuž dal podnět žalovaný. Žalobkyně současně odkázala na přípis Policie České republiky, v němž doslova stojí, že „doposud nebyly zjištěny a zajištěny dostatečné důkazy, které by opravňovaly zahájit trestní stíhání dle ust. § 160 TR osoby p. M. S., nar. X, tudíž se ani doposud nepodařilo spolehlivě prokázat, že by se pí H. dopustila jednání, které je předmětem řízení“. Podle žalobkyně již tento přípis měl být pro žalovaného signálem pro pokračování v řízení.

Žalobkyně odkázala na ust. § 6 odst. 1, 2 a ust. § 169 odst. 1 písm. e) zákona č. 326/1999 Sb. a měla za to, že žalovaný postupuje v rozporu s těmito ustanoveními. Podle žalobkyně je třeba zkoumat důvodnost přerušení řízení, které po 2,5 letech není důvodné a žalobkyně je ponechána v nejistotě.

Vzhledem k nečinnosti žalovaného žalobkyně požaduje, aby Městský soud v Praze žalovanému rozsudkem uložil ve věci bezodkladně v soudem stanovené lhůtě rozhodnout.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě pokládá žalobkyní podávanou žalobu za nedůvodnou, neboť z dosavadního průběhu řízení nelze shledat, že by správní orgán nevěnoval žádosti žalobkyně adekvátní pozornost. Řízení bylo dle jeho názoru přerušeno důvodně. Jelikož správnímu orgánu nebyly Policií ČR sděleny informace, ze kterých by jednoznačně vyplývalo, že zahájené tr. stíhání M. S. by bylo pravomocně ukončeno, co odpadnutí důvodu přerušení řízení ve věci žádosti žalobkyně, nevyhověl žalovaný její žádosti o pokračování v řízení. Žalovaný navrhl žalobu pro nedůvodnost zamítnout.

Při jednání konaném dne 20.2.2014 setrvali účastníci na svých právních názorech a procesních stanoviscích.

Ze správního spisu pak vyplývá, že žádostí ze dne 19.5.2010, kterou správní orgán přijal dne 20.5.2010, požádala žalobkyně o povolení k trvalému pobytu na území České republiky. Jako účel pobytu na území České republiky uvedla sloučení rodiny s občanem České republiky. Ve správním spise se pak rovněž nachází výpis z evidence rejstříků trestů ze dne 25.5.2010, žádost žalovaného adresovaná Inspektorátu cizinecké policie Praha-Chodov o prověření adresy pobytu cizince ze dne 28.5.2010, čestné prohlášení žalobkyně ze dne 28.5.2010, doklad o zajištění ubytování ze dne 10.6.2010, odpověď Inspektorátu cizinecké policie Praha ohledně prověření adresy pobytu cizince ze dne 22.7.2010, výzva žalovaného adresovaná žalobkyni k odstranění vad žádosti o povolení k trvalému pobytu ze dne 28.7.2010, výzva žalovaného adresovaná žalobkyni k vyjádření účastníka řízení před vydáním rozhodnutí ze dne 28.7.2010, protokol o seznámení účastníka řízení s podklady pro vydání rozhodnutí ze dne 13.8.2010, žádost žalovaného adresovaná odboru správních činností o poskytnutí informací z centrálního registru obyvatel ze dne 8.9.2010, poskytnutí osobních údajů z agendového informačního systému evidence obyvatel ze dne 1.9.2010, předvolání

žalobkyně k výsledku ze dne 7.10.2010, předvolání pana S. M. k výsledku ze dne 7.10.2010, protokol o výsledku žadatele ve věci řízení o žádosti o povolení k trvalému pobytu ze dne 21.10.2010, usnesení o přerušení řízení ze dne 18.11.2010 č.j.: OAM -5060-24/TP-2010, vyrozumění o postoupení spisového materiálu ze dne 31.8.2011, vyrozumění o vrácení spisového materiálu ze dne 8.9.2011, žádost o informace ze dne 15.2.2012, vyrozumění k žádosti o informace ze dne 17.2.2012, návrh na provedení opatření proti nečinnosti ze dne 30.8.2012, žádost žalovaného adresovaná Policii ČR, Místnímu oddělení Nusle o informace ze dne 2.1.2013, usnesení Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 15.2.2013 (nevyhovění žádosti žalobkyně na provedení opatření proti nečinnosti správního orgánu), žádost žalovaného adresovaná Policii ČR, Místnímu oddělení Nusle o informace ze dne 2.7.2013, žádost žalobkyně ze dne 22.4.2013 o pokračování v řízení adresovaná žalovanému, nevyhovění žádosti o pokračování v řízení ze dne 2.7.2013.

Podle ust. § 169 odst. 1 písm. e) zákona č. 326/1999 Sb. pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, rozhodnutí se vydá ve lhůtě 60 dnů ode dne podání žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu, povolení k trvalému pobytu podle § 69, je-li žádost podaná na území, povolení k přechodnému pobytu a povolení k trvalému pobytu podle § 87g a 87h.

Podle ust. § 79 odst. 1 věty první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) ten, kdo bezvysledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.

Podle ust. § 81 odst. 1 a 2 s.ř.s. soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni rozhodnutí. Je-li návrh důvodný, soud uloží rozsudkem správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení a stanoví k tomu přiměřenou lhůtu, ne však delší, než kterou určuje zvláštní zákon.

Žaloba na ochranu proti nečinnosti správního orgánu je právním institutem správního soudnictví, který přichází v úvahu tam, kde je správní orgán nečinný. Při rozhodování o žalobě proti nečinnosti správního orgánu soud posuzuje pouze to, zda existuje povinnost správního orgánu vydat rozhodnutí ve věci samé.

Městský soud v Praze přezkoumal postup žalovaného správního orgánu při rozhodování o žádosti žalobkyně o povolení k trvalému pobytu na území České republiky, kterou podala dne 20.5.2010, a dospěl k závěru, že došlo k namítané nečinnosti a že žaloba byla podána důvodně.

V projednávané věci je nesporné, že žalobkyně podala dne 20.5.2010 žádost o povolení k trvalému pobytu na území České republiky. Výzvou k odstranění vad žádosti o povolení k trvalému pobytu ze dne 28.7.2010 č.j.: OAM-5060-10/TP-2010 vyzval správní orgán žalobkyni k předložení dokladu o zajištění ubytování na území, přičemž k tomu byla žalobkyni stanovena lhůta 5 dnů od doručení výzvy. Z téhož dne, tedy dne 28.7.2010, je i výzva k vyjádření účastníka řízení před vydáním rozhodnutí, která byla správním orgánem žalobkyni zaslána (žalobkyně osobně převzala 14.8.2010). Dne 13.8.2010 byla žalobkyně, resp. její právní zástupce seznámen s podklady pro vydání rozhodnutí (protokol o seznámení účastníka řízení s podklady pro vydání rozhodnutí č.j. OAM-5060-13/TP-2010). Usnesením žalovaného ze dne 18.11.2010 č.j.: OAM-5060-24/TP-2010 bylo správní řízení vedené pod sp. zn. OAM-5060/TP-2010 přerušeno dle ust. § 64 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb. Důvodem pak bylo, jak uvedl správní orgán v odůvodnění předmětného usnesení, že dne 11.11.2010 podalo Ministerstvo vnitra u Ředitelství služby cizinecké policie České republiky

trestní oznámení pro podezření ze spáchání trestného činu ve smyslu ust. § 341 trestního zákoníku pana S. M., státního občana České republiky. Výsledek šetření tohoto trestního oznámení měl být směrodatný ve věci vyřízení žádosti o trvalý pobyt žalobkyně, neboť šetřením mohlo být prokázáno účelové jednání ve snaze získat povolení k trvalému pobytu ze strany žalobkyně. Dle správního orgánu byl výsledek šetření trestního oznámení předběžnou otázkou v řízení o žádosti o povolení k trvalému pobytu žalobkyně.

Soud konstatuje, že v předmětné věci sice žalovaný řízení o žádosti žalobkyně o povolení k trvalému pobytu na území České republiky přerušil (usnesení ze dne 18.11.2010 č.j.: OAM-5060-24/TP-2010), čímž vysvětloval v rámci soudního řízení časovou prodlevu mezi podáním předmětné žádosti a skutečností, že dosud o ní rozhodnuto nebylo, nicméně zde je nutno přihlédnout již k tomu, že k přerušení řízení došlo dávno poté, co uplynula lhůta, v níž mělo být vydáno rozhodnutí o žádosti žalobkyně. Tato lhůta je pak stanovena v ust. § 169 odst. 1 písm. e) zákona č. 326/1999 Sb. Předmětné řízení tedy bylo přerušeno (dne 18.11.2010) přibližně 6 měsíců po podání žádosti (dne 20.5.2010). K průtahům pak došlo i v průběhu přerušování řízení, což soud dovozuje z toho, že je-li řízení přerušeno s odkazem na nutnost vyřešení předběžné otázky (výsledek šetření trestního oznámení), pak je z povahy věci povinností správního orgánu sledovat, zda předběžná otázka už byla zodpovězena, případně činit vlastní kroky k tomu, aby k jejímu zodpovězení došlo nebo alespoň minimálně se zajímat o to, zda a kdy už zodpovězena byla a reagovat na to příslušným procesním postupem. Na dotaz soudu v jakém stavu se nachází stíhání vedené proti panu M. S., zejména, zda již bylo pravomocně skončeno, bylo soudu Policií České republiky, Obvodním ředitelstvím policie Praha IV, Místním oddělením Nusle sděleno, že věc byla dne 12.3.2012 ukončena usnesením dle ust. § 159a odst. 1 trestního řádu. Ke sdělení pak bylo předmětné usnesení připojeno. V rámci ústního jednání toto usnesení bylo rovněž soudu předloženo zástupkyní žalovaného. V dané věci byla tedy usnesením Policie České republiky, Obvodního ředitelství policie Praha IV, Místního oddělení Nusle ze dne 12.3.2012 č.j. ORIV-11918-75/TC-2011-001414 trestní věc podezření ze spáchání přečinu napomáhání k neoprávněnému pobytu na území republiky podle § 341 odst. 1 trestního zákoníku, kterého se měl dopustit podezřelý M. S. dle ust. § 159a odst. 1 trestního řádu, odložena. Nejméně tedy od této doby zanikla překážka, která bránila v rozhodnutí žalovaného o žádosti žalobkyně, a tudíž nic nestálo v cestě žalovanému, aby v řízení pokračoval a ve věci rozhodl. Ze spisu je však také zřejmé, že rozhodnutí o žádosti žalobkyně vydáno nebylo a tudíž závěr o nečinnosti žalovaného v předmětné věci je tak plně odůvodněn. Pokud žalovaný inicioval prověřování možného podezření ze spáchání trestného činu, pak měl přihlédnout i k tomu, že i to prověřování, které probíhá podle trestního řádu, je limitováno určitými lhůtami. Jestliže by se jednalo o věc, která patří do pravomoci krajského soudu, pak mělo být takovéto prověřování ukončeno nejpozději do 6 měsíců od předmětného trestního oznámení a jakékoli další prodlužování této doby bylo možné pouze se souhlasem státního zástupce. Ze správního spisu však není vůbec zřejmé, že by si tyto skutečnosti žalovaný jakkoli uvědomoval, když poslední žádost žalovaného o informaci, zda již bylo trestní stíhání pana S. pravomocně ukončeno, adresovaná Policii České republiky, Místnímu oddělení v Nuslích, je ze dne 2.7.2013, přičemž této žádosti předcházela žádost žalobkyně resp. jejího právního zástupce o pokračování v řízení ze dne 22.4.2013, kterou žalovaný správní orgán obdržel dne 23.4.2013. Poté ze strany žalovaného správního orgánu ke zjištění stavu věci žádná další aktivita vyvinuta nebyla.

Ze skutečnosti, že v trestní věci podezření ze spáchání přečinu, kterého se měl dopustit podezřelý M. S., byla tato trestní věc odložena již usnesením policie ze dne 12.3.2012, je pak zřejmé, že přerušování předmětného řízení o žádosti žalobkyně o povolení k trvalému pobytu na území České republiky přestalo mít své opodstatnění.

Vzhledem ke všem uvedeným skutečnostem není žádných pochyb o tom, že lhůta stanovená v ust. § 169 odst. 1 písm. e) zákona č. 326/1999 Sb., podle kterého pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, rozhodnutí v předmětné věci se vydá ve lhůtě 60 dnů ode dne podání žádosti, nebyla dodržena, a proto Městský soud v Praze dospěl k závěru, že návrh žalobkyně je důvodný. Ve smyslu ust. § 81 odst. 2 s.ř.s. uložil pak žalovanému povinnost vydat rozhodnutí ve věci řízení o žádosti žalobkyně o povolení k trvalému pobytu ze dne 19.5.2010 a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobkyně měla ve věci plný úspěch, soud jí proto přiznal náklady řízení spočívající v zaplaceném soudním poplatku ve výši 2.000,-Kč a v náhradě nákladů právního zastoupení advokátem. Náklady právního zastoupení činí za 3 úkony právní služby (převzetí zastoupení, podání žaloby, účast na jednání před soudem) á 2.100,-Kč dle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) vyhl. č. 177/1996 Sb. a za 3x režijní paušál á 300,-Kč dle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. částku 10.200,-Kč, se zvýšením o částku daně z přidané hodnoty ve smyslu § 57 odst. 2 s.ř.s. v sazbě 21% dle zákona č. 235/2004 Sb. ve výši 2.142,- Kč. Náklady řízení tedy celkem činí 14.342,- Kč.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 20. února 2014

JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu

za správnost vyhotovení:
Simona Štěpinová